

PŘEDMLUVA

David strávil poslední rok svého života v domově pro seniory. Měl spoustu času přemýšlet o budoucnosti a byl připraven setkat se se svým Pánem a Svatotělem, až ten den přijde.

Během jedné z svých návštěv mi David řekl: „Pán mě připravil ke službě. Této službě jsem byl oddán, a nyní se chýlí ke konci. Těším se na další etapu svého života po životě, který přijde po smrti.“ David řekl, že si přeje, aby právě tohle bylo tématem jeho posledního kázání na rozloučnou.

OBSAH

PŘEDMLUVA	7
ŽIVOT PO SMRTI	9
MEZI SMRTÍ A VZKŘÍŠENÍM	27
VZKŘÍŠENÍ	40
SOUD	55
PEKLO	70
DALŠÍ OTÁZKY	85

čekáme, až dostaneme vzkříšená těla, pak můžeme všichni slavit společně s Ním (s JEZÍŠEM)!“

David věřil a učil, že ve chvíli, kdy zemřeme, odcházíme s Pánem bez našich těl na místo, které Ježíš nazval „rájem“. Tedy na zcela jiné místo, než je místo našeho posledního odpočinku.

David se o ní debatoval. Neopak se v očekávání a nadšení těšil, že se konečně setká s Ježíšem a bude v jeho přítomnosti. Vyjádřil to slovy napsanými na náhrobníku svého dědečka: „To je ale sedláni!“

David nyní může dostat odpovědi na mnoho a mnohých otázek, které si uložil do složky ve spodní zásuvce své kartotéky s názvem „To budu vědět, až tam dorazím“.

David odešel k našemu Pánu 23. května 2020, na den Nanebevstoupení Páně. Ten den byl pro Davida důležitý. Podle něj však tento den ztratil v církevním kalendáři na významu.

Několik dní před lockdownem se mě David zeptal: „Víš, jaký význam má den Nanebevstoupení? Církev slaví ukřižování v pátek, vzkříšení v pátek nezemřelí, slaví jeho narození o Vánocích, ačkoli se Ježíš v pěstuně nenarodil a nikdy o svém narození nemluvil.“